

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4327/2023
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина чланова већа, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача Стамбене заједнице у улици ... бр. .. у ..., чији је пуномоћник Иван Стевић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Ржг 388/20 од 09.05.2022. године, у седници одржаној 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Ржг 388/20 од 09.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Ржг 388/20 од 09.05.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Ржг 388/20 од 09.05.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба предлагача изјављена дана 14.05.2020. године, због неодлучивања по приговору ради убрзања поступка у предмету Трећег основног суда у Београду П 7308/17. Ставом другим изреке, одбачен је као недозвољен приговор предлагача поднет Трећем основном суду у Београду, ради убрзања поступка у предмету П 7308/17. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Предлагач је поднео дана 19.02.2020. године Трећем основном суду у Београду приговор ради убрзања поступка у предмету П 7308/17. Трећи основни суд у Београду о приговору није одлучио у року од два месеца од дана пријема приговора, због чега је предлагач изјавио жалбу. Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 15. и члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Виши суд је нашао да је жалба предлагача благовремена, иста је усвојена, с обзиром да првостепени суд није одлучио у року од два месеца од дана пријема приговора, те је применом члана 14. став 1. и 15.

став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучио као у ставу првом изреке решења Ржг 388/20 од 09.05.2022. године. Како је у предмету Трећег основног суда у Београду П 7308/17, дана 11.04.2019. године, закључена главна расправа и донета пресуда којом је одбијен прецизирани тужбени захтев тужиоца овде предлагача, да је иста експедована из суда странкама у поступку дана 17.06.2020. године, те да не постоји правни основ предлагача да тражи да се поступак убрза пред Трећим основним судом у Београду, другостепени суд је приговор одбацио у смислу одредбе члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року а у вези члана 5. став 1. истог закона, којим је прописано да приговор ради убрзања поступка и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча, па је другостепени суд одлучио као у ставу другом изреке оспореног решења

У таквом случају Врховни касациони суд је оценио да је другостепени суд, применом одговарајућих одредби Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се примењује у овој врсти поступка, донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року одређена су правна средства којим се штити право на суђење у разумном року и то: приговор ради убрзавања поступка, жалба и захтев за правично задовољење.

Како одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року није прописана могућност изјављивања ревизије против решења донетог у поступку заштите права на суђење у разумном року и то ради убрзања поступка, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић